

MKŁY (3) *part praet act*

sg m N mkły (1). ◇ G mkł(e)go (1). ◇ [f N mkłã.] ◇ pl G mkłych (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI – XVII w.

Imiesłów od „mknąć” ‘rosnąć’: wysmukły, wysoki (3) :

a. O ludziach (3) : lud który w niey [w tej ziemi] przebywa/ ieft mkły á chutki y wielki [bibl. Num 13/34; lud któryfmy widzieli/ wyfokiego wzroftu ieft *WujBib*]/ widzyelifmy y Obrzymy *BielKron* 40v.

Wyrażenie: »wzrost mkły« (2): Był [król *Kazimierz Jagiellończyk*] wzroftu mkłego/ profty w obyczáioch *BielKron* 397v; nago chodzą [ludzie z nieznojomej krainy]/ vrod wielkich á mkłych wzroftow *BielKron* 445.

[Szereg: »wysoki, mkły«: Był [król *Kazimierz Jagiellończyk*] wzroftu wyfokiego/ mkłego/ długiey á fuchey twarzy/ łyfý *BielKron* 1597 478 (Linde).]

b. [O drzewach: Mkla fośniná *ZbylŻyw* A2 (Linde).]

Synonim: wysoki.

Cf **MKNAĆ**